

Dr. Fazekas Tamás ügyvéd

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

V/ 0 1 7 3 6 - 6 / 2020

Érkezett: 2021 M Á R C 2 9.

Példány: 1

Készítő: *J*

Melléklet: db

Hivatkozási szám: IV/1736/2020.

Magyarország Alkotmánybírósága

1535 Budapest, Pf. 773.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott dr. Fazekas Tamás ügyvéd

korábban csatolt meghatalmazás útján igazoltan

indítványozó

képviselésében eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján a **Fővárosi Ítéltábla 1.Beüf.10.600//2020/5.** számon hozott jogerős végzéssel szemben

a l k o t m á n y j o g i p a n a s z t

nyújtok be, amelynek keretében kérem, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja szerinti hatáskörében eljárva állapítsa meg, hogy a támadott végzés sérti az indítványozó **Alaptörvény XXVIII. cikkben** garantált **tisztességes eljárás** **való jog (1) és (3)** bekezdésében elismert részjogosítványait, így alaptörvény-ellenes, amelyre figyelemmel a támadott végzést az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján – a (4) bekezdésre való tekintettel *jelen panasz 1.4. és 1.6 pontjában hivatkozott* másodfokú végzésekre kiterjedően is – semmisítse meg.

(Jelen alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság IV/1736-5/2020. számú hiánypótlási felhívására (kézbesítve: 2021. február 26) tekintettel, annak teljesítése érdekében az ott megszabott határidőben ismételtén és az 2020.09.29-i eredeti panasszal egységes szerkezetben nyújtom be, a hiánypótlást *dőlt betűvel* szedve tüntetve fel, mellőzve a már csatolt iratok újbóli csatolását.)

Indoklás

- 1.1. ██████████ elítélt feltételes szabadságra bocsátását a Fővárosi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja mint elsőfokú bíróság 4. F. 1032/2019/3. számon hozott végzésével rendelte el.
- 1.2. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy bár a büntetés-végrehajtási intézet nem javasolta a feltételes szabadságra bocsátást és a terheltet egy ízben fenyítésben részesítették, ezt megelőzően és ezt követően csak jutalmakat kapott, összesen öt alkalommal, kapcsolattartása rendezett, csakúgy, mint foglalkoztatása, mely feltételes szabadon bocsátása után is reális.
- 1.3. Az elítélt szabadult is a büntetés-végrehajtási intézetből, a meghallgatáson jelzett cégnél elhelyezkedett, a pártfogó felügyelővel a kapcsolatot rendben felvette. Két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodott, emellett gondozta 74 éves beteg édesanyját is.
- 1.4. A Fővárosi Törvényszék másodfokú tanácsa azonban a **31.Bpkf.5723/2020/2.** számú végzésével *(első másodfokú végzés)* a szabadulás után benyújtott ügyészi fellebbezéssel egyezően a – anélkül, hogy az indítványozót egyáltalán értesítette volna az ügyészi fellebbezésről és lehetőséget biztosított volna érdemi védekezésre – döntést megváltoztatta és a feltételes szabadságra bocsátást mellőzte.
- 1.5. A másodfokú határozatot az elítéltnak tudomásom szerint a mai napig nem kézbesítették, arról informális úton, a pártfogó felügyelőtől szerzett tudomást. A másodfokú végzés nem utal arra, hogy a terhelt pártfogó felügyelőjét megkereste volna a másodfokú bíróság, továbbá nem került sor az ügyészi fellebbezés kézbesítésére sem.
- 1.6. A másodfokú döntés ellen az időközben meghatalmazott védő fellebbezést nyújtott be, amelyet a Fővárosi Törvényszék **31.Bpkf.5723/2020/10.** számú végzésében *(második másodfokú végzés)* arra hivatkozva utasított el, hogy a „2017. évi XC. törvény (Be.) 460. § (1) bekezdése szerint a nem ügydöntő végzés véglegessé válását követően nem változtatható meg.”
- 1.7. Ezen végzés ellen benyújtott védői fellebbezést a Fővárosi Ítéletábrla arra hivatkozással utasította el **1.Beüf.10.600//2020/5.** számú végzésével, hogy a véglegessé vált másodfokú végzést követően kelt védői meghatalmazás alapján a védői minőség nem állapítható meg, így a fellebbezés nem jogosulttól származik.
- 1.8. ██████████ részére 2020.06.16. napján kézbesítették behívóját a ██████████ ahol bevonulását követően büntetése hátralevő részét *az alkotmányjogi panasz beadásakor is töltötte.*

- 2.1. Az Abtv. 27. §-a szerint az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani.
- 2.2. A támadott végzés az ügy érdemében hozott határozat, a Fővárosi Törvényszék tévedett, amikor a feltételes szabadságra bocsátásról hozott döntést nem ügydöntő végzésként kategorizálta. A Bvtv. **50.§ (1) bekezdés f) pontja szerint a bv. bíró az ügy érdemében ügydöntő végzést hoz.** Erre az álláspontra helyezkedett a Kúria kifejezetten a feltételes szabadságra bocsátás tárgyában, melyet az általam elért formájában csatolok. A Bfv.II.1.326/2018. számú jelentős ügyben, 2019. március 5-én hozott határozata szerint ugyanis „Bv.tv. III. Fejezetében szabályozott bv. bírói eljárások – ezek közé tartozik a feltételes szabadságra bocsátás kizártságának megállapítása (Bv.tv. 55. §) is – során az ügy érdemében hozott határozat tehát ügydöntő végzés, amely ellen főszabályként fellebbezésnek van helye“. A Fővárosi Törvényszék végzését hatályában fenntartó Fővárosi Ítéltábla végzése szükségképpen szintén az ügy érdemében hozott határozat.
- 2.3. A végzés az alábbiakban kifejtettek szerint sérti az indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát. Az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette, sem további fellebbezésnek, sem felülvizsgálati kérelemnek nincs helye.
- 2.4. A jelen ügyben felvetett kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű, mivel az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme miatt nem tudta gyakorolni a hatékony védelemhez való jogát, és emiatt szabadságát ismételten elvonta a büntető-igazságszolgáltatás.
- 2.5. A Fővárosi Ítéltábla végzését a védő részére 2020. július 29. napján kézbesítették elektronikusan, így alkotmányjogi panasz vonatkozásában – a hétvégére eső határidő számítási szabályaira is figyelemmel – 2020.szeptember 28. napjáig nyújtható be. Az Abtv. 53.§(2) bekezdése alapján a panaszt az ügyben első fokon eljáró bíróságnál nyújtom be elektronikus úton, tekintettel arra, hogy törvény az alkotmánybírósági eljárásra okot adó bírósági eljárásban az elektronikus kapcsolattartást lehetővé teszi.

- 3.1. Az Alaptörvény **XXVIII. cikkének (3)** bekezdése egyértelműen fogalmaz: „A büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában **joga van a védelemhez**. A védő nem vonható felelősségre a védelem ellátása során kifejtett véleménye miatt.” A jogalkotó azon feltett szándékát juttatta kifejezésre az Alaptörvényben, hogy a büntetőhatalom ultima ratio jellegű szankcióival szemben az állampolgárt a terheltet védelmére hivatásként ellátó személy képviselhesse az eljárás minden egyes szakaszában. Téves az Fővárosi Ítéltábla azon véleménye, hogy az eljárás jogerős befejezését követően ne hatalmazhatna meg védőt a terhelt; ellenkező esetben sem felülvizsgálati kérelmet, sem perújítási kérelmet, de alkotmányjogi panaszt sem nyújthatna be olyan védő, aki az eljárásban annak jogerős befejezését megelőzően ne volna vett részt – akár meghatalmazott, akár kirendelt – védőként. Sőt, ez a korlátozás adott esetben oda vezetne, hogy a terhelt teljes egészében elesik a védelemtől rendkívüli perorvoslati eljárásokban, ha pl. a meghatalmazott ügyvéd a jogerős érdemi döntést követően felmondja a képviseletet – akár a rendkívüli perorvoslati eljárás kellős közepén.
- 3.2. Az Alkotmánybíróság az iratokhoz való hozzáférés körében a 61/2009. (VI. 11.) AB határozatában mondta ki, hogy a jogerősen elítélt személyeket ugyanúgy megilleti a tisztességes eljáráshoz való jog, illetve annak elemei, mint a vádlotti státuszban levő terhelteket.
- 3.3. Erre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a támadott végzésben alaptörvény-ellenesen fosztotta meg indítványozót **a védelemhez való jogától**.
- 3.4. Az Alaptörvény **XXVIII. cikkének (1)** bekezdéséből levezethető **fegyverek egyenlőségének elve** a tisztességes eljárásnak szintén egyik eleme, megvalósulása és kifejeződése. Lényege, hogy a perbeli felek lehetőségei és esélyei között egyensúly álljon fenn, a perben a felek azonos lehetőségekkel vegyenek részt, s mint ilyen a bíróság előtti egyenlőség elvéhez is kapcsolódik, és az Alkotmánybíróság joggyakorlata szerint is immanens része a tisztességes eljáráshoz való jognak.
- 3.5. A fegyverek egyenlősége és a védelem megfelelő előkészítéséhez való jog csakis úgy valósulhat meg, hogy a védelem kézhez kapja az ügyész beadványait, azokra reagálhat: védekezhet a „másik fél” álláspontjával szemben, mégpedig még a bírósági döntést megelőzően, kellő időben. Ezzel szemben az indítványozó részére sem az ügyészi fellebbezést, sem pedig a másodfokú tanács ügydöntő végzését nem kézbesítették, így anélkül vonták el szabadságát, hogy álláspontját akár szóban, akár írásban előadhatta volna az ügyész fellebbezésében foglaltakkal szemben.

4. *Indítványozó összefoglalóan hangsúlyozza, hogy az utolsó hatékony jogorvoslatnak tekintendő fellebbezése után a Fővárosi Ítéltábla 1.Beüf.10.600//2020/5. számú végzése sértette tisztességes eljáráshoz való jogát, azon belül a védelemhez való jogát és a fegyverek egyenlőségét azáltal, hogy*
- a) *soha nem kézbesítették ügyelemnek a jelen panasz 1.4 pontjában leírt első másodfokú végzést és annak meghozatala előtt az ügyészi fellebbezést sem, ezért sérült az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése. Az eljárás nem volt tisztességes, a fegyverek egyenlősége sérült, mert a döntés előtt panaszos álláspontját kifejteni soha nem tudta (panasz indokolás 3.4. és 3.5. pontja).*
 - b) *jelen panasz 1.6. pontjában hivatkozott második másodfokú végzés tévesen utasította el a fellebbezést, mert a feltétes szabadságra nem bocsáthatóságról való döntése ügydöntő határozat volt és az nem válhatott véglegessé azért sem, mert szabályosan nem kézbesítették (panasz indokolás 2.2 pont),*
 - c) *jelen panaszban támadott, 1.7 pont alatt hivatkozott ítéltáblai határozat másodfokú bíróságként mindezzel semmilyen szinten nem foglalkozva érdemben azért nem bírálta el az további fellebbezést, mert álláspontja szerint nem jogosultól származott, holott semmiféle alapja nincs annak, hogy a védő meghatalmazásának a jogorvoslattal támadott döntést megelőzően kell létrejönnie. Így a Fővárosi Ítéltábla megsértette a XXVIII. cikkének (1) bekezdését is, a védelemhez való jogot (panasz indokolás 3.1 és 3.3 pont).*

Mindezek eredményeképpen ügyfelemet törvénysértő eljárásban megfosztották a feltételes szabadságra bocsátástól.

5. Az indítványozó és jogi képviselője az indítvány közzétételéhez – az indítványozóra vonatkozó személyes adatok és a jogi képviselő elérhetőségeinek kivételével – hozzájárul.

Budapest, 2021. március 24.

Tisztelettel:

DR. FAZEKAS TAMÁS ÜGYVÉD

